

РЕШЕНИЕ

№ 3631

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 22.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2656** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на „Харгрейп“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап.4, представлявано от Г. В. П., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.19, срещу Решение с изх. №01-2600/174 от 08.01.2021г. № 26/04/1/0/01307/3/01/04/02 за отказ от изплащане на финансова помощ, заявена със заявка за плащане от 25.08.2020г. по договор №26/04/1/0/01050 от 12.01.2018г. в размер на 1 148 589, 04 лв., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата, в съдебно заседание и в приложени писмени бележки по делото жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, твърди нищожност на процесното решение, при условията на евентуалност на незаконосъобразност на същото, като издадено при нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон и с неговите цели.Посочва се, че административният орган се е задоволил с твърдението, че е налице нередност и „изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта“, без да установи наличието им от обективна и субективна страна.Излагат се подробни съображения в тази насока.Иска се отмяна на оспорения акт и се претендират разноски в размер на 2363 лв., съгласно представени списък и писмени доказателства за изплащането им.Възразява за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на ответника.

Ответникът по делото – Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, се представлява от адв. П., който оспорва жалбата като неоснователна, моли за

присъждане на разноски по представен списък. Представя писмени бележки по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

В Областна дирекция Х., към Държавен фонд „Земеделие” в периода от 02.12.2016г. до 06.12.2016г. са постъпили заявления за кандидатстване на бенефициентите „ХАРГРЕЙП” ЕООД, собственост на Г. В. П., „ПИНК ТОМАТО” ЕООД, собственост на Е. Н. Т., „ЕКО НУТС 2014” ЕООД, собственост на Д. Г. З., „ТОНИ-НУДС-46” ЕООД, собственост на Т. А. Г., „КЕТИ - 2015” ЕООД, собственост на К. А. Д., Г. Ф.” ЕООД, собственост на П. Н. З., „НАТИ-ЛОГИСТИК” ЕООД, собственост на Н. П. Т., „АГРОНОМИСТ-63” ЕООД, собственост на Р. В. Ж., „СТОЙЧЕВ-ЕКО-33” ЕООД, собственост на С. Й. С., „ВЕДЖИ ПРАЙД” ЕООД, собственост на П. Г. Б. и „ДИАНА-44” ЕООД, собственост на Д. Н. З.. Предметът на инвестициите е еднакъв, но е формулиран по различен начин - „Оранжерия“, „Полиетиленов блок“, „Отопляема галерия за отглеждане на зеленчуци“, „Производство на оранжерийни краставици и домати“, „Изграждане на съоръжение за хидропонно отглеждане на зеленчуци” и др. п., като стойностите на разходите по проекта възлизат на около 1 955 000 лева по всеки един, (подробно стойностите са описани в решението).

Констатирано било от административния орган, че при обработка на посочените по-горе заявления за подпомагане е било установено, че съгласно представени анкетни формуляри, всички бенефициенти отговарят на един и същ телефон и имат един и същ e-mail за контакт. Всички бенефициенти участват в ПРСР 2014 – 2020г. с изграждането на сходни инвестиции, а именно оранжерии за отглеждане на зеленчуци.

Към заявлението на жалбоподателя по настоящото дело „Харгрейп“ ЕООД е приложен Нотариален акт за покупко-продажба № 189, том 13, дело № 1095 от 05.10.2016г. за поземлен имот с идентификатор 77181.3.402, в местността „КОНЛУКА”, в землището на [населено място] с площ 5806,00 кв. м. Поземленият имот е закупен от фирма „ЗАЙЧЕВ И СИН” ООД и е част от по-голям имот с номер 77181.600. Дружеството „ЗАЙЧЕВ И СИН” ООД продава като отделни парцели имот с номер 77181.600, върху които се осъществява изграждането на инвестициите на горесцитираните бенефициенти. По този начин всички единадесет проекта се намират в съседни поземлени имоти. Всеки от тях е с площ 5.806 дка, с изключение на „НАТИ-ЛОГИСТИК” ЕООД и „АГРОНОМИСТ-63” ЕООД, чийто имоти са с размер 3.871 дка.

След изпълнението на инвестицията и подаване на заявка за окончателно плащане от търговско дружество „Харгрейп” ЕООД, в хода на обработка на заявката за плащане е извършена проверка на място. Проверени са едновременно и цялостно проектите, съгласно сключените договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с „ПИНК ТОМАТО” ЕООД, „ЕКО НУТС 2014” ЕООД, „ТОНИ-НУДС-46” ЕООД, „КЕТИ - 2015” ЕООД, „ГРИЙН ФУДС” ЕООД, „НАТИ-ЛОГИСТИК” ЕООД, „АГРОНОМИСТ-63” ЕООД, „СТОЙЧЕВ-ЕКО-33” ЕООД, „ВЕДЖИ ПРАЙД” ЕООД и „ДИАНА-44” ЕООД. Потвърдено е местоположението на инвестициите по всичките 11 проекта, т.е. че са в съседни поземлени имоти, които са били част от един цял поземлен имот с № 77181.600., закупени от „ЗАЙЧЕВ И СИН” ООД, „ЗАЙЧЕВ И СИН” ООД е с управители Н. П. З. (баща), Е. Н. З. (син) и Д. Г. З. (съпруга на Е. Н. З.), и съдружници Н. П. З. (баща) и „АГРО ОМЕГА” ЕООД (собственост на Е. Н. З.).

Извършената справка в Търговския регистър към Агенция по вписванията установила, че Е. Н. З. и Д. Г. З. са управители на дружеството „ТИ ДЖИ АЙ – 2015” ООД, в което дяловете са на „КЕТИ - 2015” ЕООД – 23%, на „ТОНИ-НУДС-46” ЕООД – 23%, на „ЕКО НУТС 2014” ЕООД – 23%, на „ГРИЙН ФУДС” ЕООД – 5%, на „АГРОНОМИСТ-63” ЕООД – 0,5%, на „НАТИ-ЛОГИСТИК” ЕООД – 0,5%, на „ПИНК ТОМАТО” ЕООД – 0,5%, „ВЕДЖИ ПРАЙД” ЕООД – 0,5%, „ХАРГРЕЙП” ЕООД – 0,5%, и „СТОЙЧЕВ-ЕКО-33” ЕООД е с дялов капитал 0,5%. За бенефициентите „ХАРГРЕЙП” ЕООД „ДИАНА-44” ЕООД, „ГРИЙН ФУДС” ЕООД и „СТОЙЧЕВ-ЕКО-33” ЕООД изпълнител на консултантските услуги е „НОУ НЕЙМ КОНСУЛТИНГ” ООД. Дружеството „КАРСТРОЙ 2017” ЕООД е одобрен изпълнител на строително-монтажните дейности на останалите бенефициенти: „СТОЙЧЕВ – ЕКО 33” ЕООД, „ЕКО НУТС 2014” ЕООД, „ТОНИ-НУДС-46” ЕООД, „ХАРГРЕЙП” ЕООД, „ГРИЙН ФУДС” ЕООД.

С уведомително писмо с изх. № 01-2600/4750 от 23.09.2020 г. до „ХАРГРЕЙП” ЕООД от същото са изисквани обяснения относно внасяни суми по банковата сметка на дружеството. Същите са постъпили, ведно с приложени документи в ДФ „Земеделие.

След преглед на същите административният орган е приел, че лицето Е. Н. З. упражнява решаващо влияние върху дейността на „ЗАЙЧЕВ И СИН” ЕООД, „ТЕРА ТАНГРА” ООД, както и върху дейността на „МАГРО ТУРС” ООД, действайки съвместно със свързани/зависими от него трети лица – Н. П. З. (баща) - собственик на 41.15% от капитала на „ЗАЙЧЕВ И СИН” ЕООД, както и на Р. М. С. – съдружник в „ТЕРА ТАНГРА” ООД и собственик на „МАГРО ТУРС” ООД.

Счетоводните услуги на всички проекти се извършват от един счетоводител Т. С. Х., в качеството и на едноличен собственик на „СК ЕТАЛОН КОНСУЛТ” ЕООД, а за строителен надзор е осъществяван от „СТРОЙКОНСУЛТ” ООД.

Видно от представените документи в отговор на уведомително писмо и при извършената проверка на място, освен банкови кредити от „Юробанк България” АД, бенефициентът използва средства, предоставени от фирми свързани с неговата дейност и обект на обследването. Представени са договори за временна финансова помощ от „Тера Тангра“ ООД. „ХАРГРЕЙП” ЕООД е собстванест на Г. В. П., която е дъщеря на П. Н. З., която пък от своя страна е дъщеря на Д. Н. З. и Н. П. З., като последните двама участват в капитала и управлението на „Зайчев и син“ ЕООД.

Предвид установените роднински, финансови и икономически обвързаности, административният орган е счел, че е налице умишлена координация между всички бенефициенти. Създаваните от тях земеделски стопанства не се приемат от издателя на административния акт като израз на автономна, независима предприемаческа инициатива, а е прието, че същите са учредени изкуствено с цел формално да отговорят на изискванията за допустимост за подпомагане по подмярка 4.1, за да получат финансово подпомагане в размери, надвишаващи максимално допустимите.

Направено е предположение, че едно предполагаемо общо стопанство е разделено на отделни части, представени като самостоятелни стопанства за финансирането на които от свързани с него лица са представени привидно самостоятелни проекти, като целта е получаване на по-високо подпомагане от максимално допустимата помощ по мярката в нарушение на установения лимит на финансова помощ за проект на един кандидат, регламентиран в чл. 15 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. От анализа на установените родствени, юридически и икономически отношения е направен извод, че за целите на подпомагането с безвъзмездна финансова помощ от бюджета на ЕС,

бенефициерите не могат да се приемат като независими икономически субекти, а съставляват едно единствено икономическо образувание, действащо посредством група физически лица, с цел получаване на финансова помощ в размер, надвишаващ посочените по наредбата максимални размери.

Отнемането на целеното от лицата предимство по смисъла на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. изразява отказа на административния орган да третира тези лица, като представили самостоятелни проекти по подмярката, приемайки, че в действителност се касае за един проект.

Административният орган приема, че очертаната група лица са създали система от правни и фактически действия, чрез които да представят пред ДФ „Земеделие“ привидно самостоятелни проекти по подмярката, формално съответстващи на условията за допустимост за подпомагане, но същевременно целящи постигане на резултат, който е в противоречие с целите на подпомагането и с изискването по чл. 15 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. за ненадвишаване на максималните размери на допустимите разходи по подмярка 4.1.

Издадено е Решение с изх. №01-2600/174 от 08.01.2021г. № 26/04/1/0/01307/3/01/04/02 за отказ от изплащане на финансова помощ, заявена със заявка за плащане от 25.08.2020г. по договор №26/04/1/0/01050 от 12.01.2018г. в размер на 1 148 589, 04 лв., от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ / л.623 – 635 от делото/.

Административният орган е посочил, че недопустимостта за финансиране на разходите се основава на установените в хода на извършените проверки неспазвания на следните клаузи от договор № 26/04/1/0/01050 от 12.01.2018.:

-чл. 9, ал. 1, т. 2, съгласно който Фондът има право да откаже изцяло или отчасти изплащането на финансовата помощ когато установи, „несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с Наредба № 9 от 21.03.2015г. или с приложим акт на правото на Европейския съюз“,

-чл. 9, ал. 2, т. 3 от договора, съгласно който Фондът отказва пълно или частично изплащането на помощта по подадени заявки за плащане, когато е „установено изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на мярката“.

-не са спазени разпоредбите на Наредба № 9 от 21.03.2015г. за прилагане на подмярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020г., а именно:

- чл. 11, ал. 1, съгласно който: „Не се дава предимство, а даденото предимство се отнема в случаите, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията, необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското и националното законодателство в областта на селското стопанство.“;

-чл. 15, ал. 2, който урежда максималните размери на финансовата помощ по подмярката, а именно: „Максималният размер на общите допустими разходи за целия период на прилагане на ПРСР 2014 - 2020 г. за един кандидат е левовата равностойност на 1 000 000 евро.“;

-чл. 43, ал. 3, съгласно който: „Финансовата помощ не се изплаща на ползватели на помощта, за които е установено, че са създали изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на подмярката“.

В хода на съдебното производство са представени допълнително писмени доказателства от ответника, част от административната преписка – 2 бр. класьори плюс 4 бр. меки папки. Представени са още писмени доказателства от ответника/л.643-648, л.656-711, л.715, л.719-736 от делото/. Приети са и доказателства от трети неучастващи в производството лица / л.839 – 863 от делото/.

По делото е изслушано и прието заключение по КТИЕ, неоспорена от страните/ л.878-915 от делото/. Вещите лица след извършена проверка на документите по делото, както и представените такива допълнително от страните и трети неучастващи в производството страни, както и след извършен оглед на място са дали отговори на поставените им въпроси. При разпита им в съдебно заседание вещите лица са посочили, че обекта на жалбоподателя е самостоятелен и има самостоятелно функционално предназначение. Всички технологични инсталации, които са вътре в обекта, обслужват само и единствено този обект, както е предвидено в съответните инвестиционни проекти и не обслужват и не са свързани с останалите обекти в съседство. Вещите лица посочват още, че всички дружества произвеждат зеленчуци, но ги произвеждат със собствени активи и макар, че тези дружества имат сключени договори за наем и са със съседни имоти и имат един същи предмет на производство, между тях не е налице икономическа свързаност, която да съставлява едно цяло образувание от икономическа гледна точка.

Разпитан като свидетел по искане на жалбоподателя е К. А. – адвокат, който е бил правен консултант на всички бенефициенти по време на подаване на заявлението за кандидатстване и сключване на договорите за БФП. Същият свидетелства, че след подаване на заявлението са извършване проверки от ДФЗ, които са завършвали с т. нар. контролни листове. В тях длъжностни лица са записали изрично, че не са установени нарушения на Наредба №9.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителния директор на ДФЗ - като съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Същият е издаден в предвидената от закона форма, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че той е издаден от компетентен орган, при постановяването му не се констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, но неправилно е приложен материалният закон.

Съгласно чл. 9, ал. 2, т. 3 от договор № 26/04/1/0/01050 от 12.01.2018г. с Държавен фонд „Земеделие”, Фондът има право да откаже пълно или частично изплащане на

финансовата помощ по подадената от ползвателя заявка за окончателно плащане, в случай, че е установено изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на мярката, включително и след извършването на допълнителни проверки по смисъла на чл. 42, ал. 4, във вр. с § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Наредба № 9 от 21.03.2015 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г.: „Не се дава предимство, а даденото предимство се отнема в случаите, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията, необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското и националното законодателство в областта на селското стопанство”.

Съгласно чл. 43, ал. 3 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. „Финансовата помощ не се изплаща на ползватели на помощта, за които е установено, че са създали изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на подмярката”.

Понятието „изкуствено създадено условие” се съдържа в т. 13 от ДР на наредбата, която препраща към чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерки за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие. Съгласно цитираната норма, без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство.

В сключения на 12.01.2018г. с ДФЗ договор за предоставяне на помощта, фактическият състав на отказа на пълно или частично плащане също включва няколкото елемента, които следва да бъдат установени и доказани в хода на съдебния контрол за законосъобразност от административния орган, който е постановил отказа.1.констатирано **изкуствено създаване на условия**, необходими за получаване на помощта;2. целта на това да е осъществяване на **предимство или облага**; 3. това предимство или облага да са в **противоречие с целите на мярката**, включително и след извършването на допълнителни проверки.

Съгласно чл.2 от Наредба №9 от 21.03.2015г. подмярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" има за цел повишаване конкурентоспособността на земеделието в Република България чрез:1.преструктуриране и развитие на наличните материални мощности в стопанствата;2.насърчаване въвеждането на нови технологии в производството и модернизация на физическия капитал;3.опазване на компонентите на околната среда;4.спазване стандартите на Европейския съюз (ЕС) и подобряване на условията в земеделските стопанства;5.насърчаване на сътрудничеството между земеделските стопани.

Релевантно към решаване на спорния въпрос по делото се явява Решение на СЕС от 12.09.2013г. по дело C-434/2012г., постановено по преюдициално запитване на АССГ, който е отправил към СЕС въпроса: Как следва да се тълкува понятието „изкуствено създаване на условия“ в светлината на

разпоредбата на член 4, параграф 8 от Регламент 65/2011 и Член 4, параграф 8 от Регламент 65/2011, следва ли да се тълкува в смисъл, че се противопоставя на член 7, алинея 2 от Наредба № 29 от 11 август 2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007—2013 г., според която финансова помощ не се предоставя на кандидати/ползватели на помощта, за които бъде установено изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката?

Според решението на СЕС, Член 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, трябва да се тълкува в смисъл, че условията за прилагането му имат обективен и субективен елемент. Във връзка с обективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа обективните обстоятелства в конкретния случай, въз основа на които може да се направи извод, че целта, преследвана със схемата за подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), няма да може да бъде постигната. Във връзка със субективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа обективните доказателства, които позволяват да се направи изводът, че с изкуственото създаване на необходимите условия за получаване на плащане въз основа на схемата за подпомагане от ЕЗФРСР кандидатът за това плащане е смятал единствено да получи облага в противоречие с целите на тази схема. В това отношение запитващата юрисдикция може да се обоснове не само с обстоятелства като правните, икономическите и/или личните връзки между лицата, участващи в сходните инвестиционни проекти, но и на улики, свидетелстващи за наличието на умишлена координация между тези лица. Също, според диспозитива на решението по дело С-434/2012г. Член 4, параграф 8 от Регламент № 65/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) единствено поради това, че инвестиционен проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи по конкретния случай.

В конкретния случай, пред настоящата съдебна инстанция ответникът е следвало да установи наличие както на обективни, така и на субективни елементи в поведението на жалбоподателя по смисъла на решението на СЕС по дело № С-434/2012г. Доказани са, включително чрез допуснатата експертиза, наличие на лични и роднински връзки между физически лица, финансови и икономически взаимоотношения между различните бенефициенти, ползващи съседни имоти, имат договори с едни и същи фирми за строителен надзор, счетоводни услуги, финансови услуги, доставчици на

строителни материали, наем на офис.

Констатира се по преписката, че договорът за отпускане на безвъзмездната финансова помощ по мярката е сключен между ДФ“Земеделие“ и „Харгрейп“ ЕООД на 12.01.2018г. При разделянето на поземлен имот №77181.600 по кадастралната карта на [населено място] е бил образуван нов имот с площ 5806,00 кв. м. с идентификатор 77181.3.402, който „Харгрейп“ЕООД е закупило по силата на Нотариален акт за покупко-продажба № 189, том 13, дело № 1095 от 05.10.2016г. Следователно, към датата на подаване на заявленията за кандидатстване по мярката и съответно към датата на сключване на договорите за БФП, което е станало приблизително по едно и също време за всички 11 бенефициенти е имало не само публично достъпна информация в Агенция по вписванията, но и Фондът е разполагал с нотариалните актове за покупка на новообразуваните парцели и въпреки, че са били съседни, т.е. вероятно функционално зависими, предвид ползването на общ път, ВиКанализация, електрически кабели и др., е счел отпускането на помощта за допустимо.

Роднинските връзки между физическите лица също са съществували към момента на сключване на договорите и не биха могли да се прикрият, особено в град с неголямо население като Х.. Последното прави и останалите установени от ответника обстоятелства, свързани с обективния елемент (договори за услуги, сключени с едни и същи фирми), неподходящи като основание, от което да може да се направи обоснован извод, че целта, преследвана със схемата за подпомагане няма да може да бъде постигната. Поради това, не могат да се приемат за доказани по делото обстоятелствата от обективния елемент на **“изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта“**. Не се доказва от ответника някакви икономическо предимство или облага, която е била или ще бъде получена от „Харгрейп“ ЕООД. В решението се правят само предположения, без да има извършен съответен икономически анализ „разходи – ползи“, няма данни за реализирана печалба, нито сравнителен анализ на продажни цени на оранжерийни зеленчуци между процесните бенефициенти и други производители, за да се установи как ползваната от „Харгрейп“ ЕООД БФП се е отразила или ще се отрази на конкурентоспособността в сектора на местно и национално ниво.

Не са изследвани в решението и не се доказаха по делото и обстоятелства, свързани със субективния елемент на нарушението по чл.43, ал.3 от Наредба №9. Той изразява субективното отношение на бенефициента и по-точно представляващите го физически лица към извършеното – цел и намерение това предимство или облага да са в противоречие с целите на мярката. Т.е. ответникът не представя никакви доказателства бенефициентът умишлено да е целял компрометиране на целта на мярката, а тя е повишаване конкурентоспособността на земеделието в Република България чрез:1.преструктуриране и развитие на наличните материални мощности в стопанствата;2.насърчаване въвеждането на нови технологии в производството и модернизация на физическия капитал;3.опазване на компонентите на околната среда;4.спазване стандартите на Европейския съюз (ЕС) и подобряване на условията в земеделските стопанства;5.насърчаване

на сътрудничеството между земеделските стопани. Такива обстоятелства не се установяват и от приетата по делото КТИЕ, неоспорена от страните, както и от свидетелските показания по делото.

Икономическите и личните връзки между лицата, участващи в сходните инвестиционни проекти могат да бъдат само една предпоставка, но не доказват безспорно наличието на умишлена координация между тези лица, целяща понижаване на конкурентоспособността на земеделците в Република България.

Предвид изложеното, наличието на изкуствено създадени условия не е доказано, с оглед наличие на субективния и обективен елемент на състава на нарушението и следователно незаконосъобразно е отказано изплащането на пълния размер на финансовата помощ на основание чл. 43, ал. 3 от Наредбата.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноски, които са в общ размер на 2363.00 лв./ 50.00 лв. държавна такса, 800.00 лв. адвокатско възнаграждение и 1513 лв. депозити за вещи лица/.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Харгрейп“ЕООД, ЕИК[ЕИК], **Решение с изх. №01-2600/174 от 08.01.2021г. № 26/04/1/0/01307/3/01/04/02 за отказ от изплащане на финансова помощ, заявена със заявка за плащане от 25.08.2020г. по договор №26/04/1/0/01050 от 12.01.2018г. в размер на 1 148 589, 04 лв., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.**

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление за плащане от 25.08.2020г. по договор №26/04/1/0/01050 от 12.01.2018г. в размер на 1 148 589, 04 лв., при спазване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на „Харгрейп“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап.4, представлявано от Г. В. П., сумата в размер на 2363.00лв. / две хиляди триста шестдесет и три лева/, представляваща разноски по

делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: